

[Fløtkjær.]

Ønske om helt at faa fjernet de militære Skydebaner fra Københavns Nærhed. Det lyder jo ret bestikkende, men der er saa store økonomiske Interesser for saavel Staten som Københavns Kommune i at bevare disse Skydebaner i Københavns umiddelbare Nærhed, at det maa betragtes som givet, at Gennemførelsen af en saa radikal Ændring ligger langt ude i Fremtiden.

At Lovforslagets Gennemførelse vil skaffe Arbejde til ca. 600 arbejdsløse i 4 Aar, har været nævnt andetsteds. Jeg skal derfor ikke opholde mig derved, men kun udtale min Glæde over den Side af Lovforslaget, idet jeg haaber, at det fortrinsvis maa blive langvarigt arbejdsløse, der her kommer i Betragtning og derved faar Lejlighed til paa ny at komme i Gang og føle, at de har Værdi for Samfundet.

Selve Sydhavnen, som jeg kalder Københavns Smertensbarn, er et meget omstridt Anlæg. Jeg har haft Lejlighed til saavel i Havnebestyrelsen som i Borgerrepræsentationen at kritisere, at København, der fra Naturens Side har alle Betingelser for at blive den bedst mulige Havn, man overhovedet kan tænke sig, af Menneskene er blevet lavet om til en Flodhavn, der løber paa langs gennem Byen. Man har her efterabet de tyske Havnebyer, hvor man af naturlige Grunde har været nødt til at lave sine Anlæg paa hver Side af en Flod, medens man i København har haft Betingelserne for at skabe en helt anderledes naturlig, bedre og i Drift billigere Havn. Der er derfor mange, som nærer den Opfattelse, at Sydhavnen aldrig burde være skabt, og der er ingen Tvivl om, at det vilde have været en Lykke for Byen, om man havde anlagt Havnen nordpaa, paa Sjællandsiden. Men man kommer ikke bort fra, at der i selve Sydhavnen er anbragt meget betydelige Millionbeløb, ikke alene i de store Havneanlæg, men ogsaa i de store Industrieanlæg som Soyakagefabrikken, H. C. Ørstedsværket, Fords Samlefabrik, Burmeister & Wains Støberi og mange andre, og hertil kommer, at en væsentlig Del af Byens mægtige Forbrug af Brændselstoffer bliver dirigeret gennem Broerne op til de forskellige Kulimportørers Anlægspladser.

De mange Vanskeligheder, som den stærke Søtrafik, der krydser den meget store Landtrafik, forvolder Byen, har givet Anledning til mange Overvejelser. Jeg skal her blot nævne, at Kravet om en Tunnel under Havnen, hvorved Landtrafikken kan foregaa ugenert af Søtrafikken, trænger sig mere og mere paa. En saadan Tunnel vil

selvsagt, saa længe man opretholder Sydhavnen i det Omfang, man nu gør, ikke overflødig store, brede, moderne Broer, idet Tunnelen først og fremmest vil have til Opgave at tage Fjertrafikken som sin Andel. I Forbindelse med Tunnelsspørgsmaalet kunde ogsaa i den Tid, vi lever i, rejses Spørgsmaalet om den Værdi, en saadan Tunnel vilde have for Byens Befolkning under Forviklinger, hvor man befrygter Luftangreb, idet en saadan Tunnel i en kritisk Situation vilde kunne rumme mange Tusinde Mennesker under bombesikre Forhold. Vi ser, jo, hvorledes man desværre rundt om i vort Land ser sig nødsaget til at træffe den Art Foranstaltninger, og denne Tunnel vilde, som sagt, hvis den blev gennemført, ogsaa kunne løse en saadan Opgave.

Det er interessant at gøre sig bekendt med den Betænkning, som det Udvalg, der blev nedsat af Københavns Havnevæsen i 1926, har afgivet, og hvori man netop paapeger, at Havnens fremtidige Udvikling bør tilrettelægges med Henblik paa, at Udbygningen i første Række finder Sted paa Sjælland: mod Nord som Trafikhavn og mod Syd som Industrihavn. I Punkt 3, sidste Afsnit, paapeger man, at man finder det formaalstjenligt, at Havneløbet mod Syd efterhaanden uddybes. I 1926 tumlede man med det Problem, der nu forelægges Forslag om for det høje Ting, og Udviklingen har fremskyndet Paabegyndelsen af dette Arbejde.

Jeg tror imidlertid ikke, at Planer om en videre Uddybning af Sydløbet, end der her er fremsat Forslag om, vil være paa sin Plads, i alt Fald ikke før det Udvalg, jeg har omtalt, der er nedsat til at drøfte Havnens fremtidige Udviklingslinie, har faaet Lejlighed til at afgive sin Betænkning. Det er jo tænkeligt, at hele den Udvikling, vi er inde i, kan medføre, at man vil fremkomme med Planer, som muligvis vil sigte paa at henvælge Spørgsmaalet om videre Uddybning ud over den her foreslaede.

Naar jeg, trods min personlige Opfattelse af, at Sydløbet ikke bør uddybes videre hverken med Henblik paa Kajer eller Fabriksanlæg, som kræver Storskibsfart, dog kan gaa ind for det foreliggende Forslag, er det, fordi Forslaget om Uddybning af Sejlløbet selv med en Begrænsning af Sydhavnens Udvikling, ja, endog med Formindskelse af dens nuværende Betydning, vil have sin Berettigelse.

I de ti Aar, fra 1924 til 1934, hvor jeg var beskæftiget ved Københavns Havnevæsen, havde jeg rig Lejlighed til at gøre mig bekendt med en Række Problemer i Forbindelse med vor Havn og derved ogsaa